

**ANTON
VRATUŠA
VSTOPI V
STODRUGO
LETO**

**STR. 4
»Domovina,
domovina,
mili moj
slovenski
kraj...«**

STR. 6

Porabje

ČASOPIS SLOVENCEV NA MADŽARSKEM

Monošter, 3. marca 2016 Leto XXVI, št. 9

Univerza Maribor: 80-letnica akademikinje dr. Zinke Zorko

PRI SVOJEM DELU SEM BILA ZELO SREČNA

Univerza v Mariboru in Mednarodna knjižna zbirka Zora sta pripravili svečano akademijo ob 80-letnici akademikinje in zaslužne profesorice Univerze v Mariboru dr. Zinke Zorko. Predstavili so tudi znanstveno monografijo o ugledni profesorici - Rojena v narečje, ki jo je uredil dr. Marko Jesenšek. V kulturnem programu so peli pevci iz avstrijskega Gradca, po narodnosti koroški Slovenci, med njimi tudi znani slavist s tamkajšnje Univerze Karla in Franca dr. Ludvik Karničar. Iz Porabja sta na svečano akademijo prišla predsednik Zveze Slovencev Jože Hirnók in odgovorna urednica Porabja Marijana Sukič, iz Sombotela dr. Karel Gadánji in iz Budimpešte akademik István Nyomárkay. Rektor Univerze dr. Igor Tičar je povedal, da je dr. Zinka Zorko začela poučevati in raziskovati na Pedagoški akademiji leta 1971. Z rezultati raziskovanja narečij je po dr. Tinetu Logarju najpomembnejša dialektologinja v Sloveniji. Pred dvajsetimi leti je zasnovala Mariborsko dialektološko šolo. Rektor je omenil velik pomen njenega raziskovalnega dela v Porabju že v času železne zaveze. Sicer pa je Zinka Zorko s Slovenci na Madžarskem, še posebej pa s Porabskimi Slovenci, povezana skoraj pol stoletja, vse od takrat, ko je bila slovenska lektorica na Visoki učiteljski šoli, zdaj Zahodna madžarska univerza, univerzi-

V čast dr. Zinke Zorko so se v Veliki dvorani Univerze zbrali ugledni gostje iz Slovenije in sosednjih držav, ob slavljenci rektor dr. Igor Tičar (levo) in urednik zbornika dr. Marko Jesenšek (desno)

V imenu Porabskih Slovencev in uredništva Porabja je dr. Zinka Zorko, prijateljica Slovencev na Madžarskem, čestitala tudi odgovorna urednica Marijana Sukič

tetni center Savaria v Sombotelu. Dr. Zinka Zorko je redna članica Slovenske akademije znanosti in umetnosti. Rojena v narečje je najboljše-

nejša monografija v zbirki Zora, ki jo ureja dr. Marko Jesenšek. Na več kot sedemsto straneh je objavljenih 46 razprav, študij in drugih tekstov

Jožef Smej. Monografijo bomo podrobneje predstavili v eni prihodnjih številčk Porabja. Koroški Slovenec in profesor Ludvik Karničar je omenil po-

men sodelovanja med univerzama v Gradcu in Mariboru. Tamkajšnja slavistika ima tradicijo, daljšo od 190 let.

V imenu Slovencev na Madžarskem, tudi porabskih, je dr. Zinki Zorko čestital dr. Karel Gadánji, nekdanji dekan Visoke učiteljske šole in vodja Slovenske katedre v Sombotelu. Poudaril je njeno kar štiridesetletno sodelovanje na Mednarodnih slavističnih dnevih v Sombotelu, kjer bo letos častna gostja srečanja, ki se ga udeležujejo slavisti iz Slovenije, Gradca in Celovca, in tudi akademik István Nyomárkay. Le-ta je slavljenci, s katero se je srečeval na mednarodnih simpozijih, čestital v imenu Madžarske akademije znanosti. Vloga Zinke Zorko pri organizaciji Miklošičevih dni v Ljutomeru je omenil ravnatelj gimnazije Zvonko Kustec. Sestri, mami in babici so čestitali tudi najbližji družinski člani in župan občine Selnica ob Dravi, kjer Zinka Zorko živi.

V besedah na zaključku, preden je načela slavnostno torto, se je slavljenska spomnila na prva leta poučevanja na Ravnah na Koroškem in dejala, da je bila nasploh pri svojem delu zelo srečna, in da je odlično sodelovala s kolegicami in kolegi. Akademikinji dr. Zinki Zorko iskrene čestitke in najboljše želje ob jubileju tudi v imenu bralcev in sodelavcev Porabja!

Ernest Ružič

RADOST V PORABJU

14. februarja 2016, v nedeljo popoldne, ko je potekal slovenski kulturni praznik v Monoštru in hkrati še ob 25. obletnici časopisa Porabje, je bilo moje prvo srečanje s svetom, kjer živijo po naše govoreči ljudje, ki so svojim otrokom takrat, ko so odšli študirat v Ljubljano, govorili: »Včite se!« Tako so jim govorili »lidgé«. In mladi so se učili in na izpitih, ki so jih opravljali pri meni, govorili o tem, kakšne težave so imeli s knjižno slovenščino, kajti jezik, ki ga oni govorijo, njihova porabska slovenščina, je drugačen. Treba je negovati ta lep, ljudski jezik in z veseljem berem prispevke v časopisu Porabje – časopis Slovencev na Madžarskem – in poslušam zvočno govoro porabščine o tem, kako so »sramoto voppravili, zimo odgnali« in kako »karažen« je bil »slovenski fašaneš v Varaši«. Časopis je lep primer tega, kako negovati in ohranjati dvojno govoro,

jezik, ki ga ljudje govorijo v svojem, vsakdanjem svetu, in hkrati še knjižno sloven-

dr. Cvetka Hedžet Tóth (s knjigo v roki) na sprejemu v Monoštru, kjer je nagovorila navzoče

ščino, kajti samo tako jezik lahko osredinja narodno in kulturno pripadnost. V tem je poslanstvo časopisa Porabje in prosim Vas, da s tem nadaljujete, in Vaša govorica, Vaš jezik je mnogo več kot samo narečje, je jezik v polnem pomenu.

Na poti do Slovenskega kulturnega doma v Monoštru

se neopazno pripeljemo na madžarsko stran in združeni Evropi moram reči hvala za

to, da čutimo, kako ni vrag, ampak samo sosed mejak. Hej, draga Evropa, pa boš menda ja uspela to dragoceno ohraniti, zdaj, ko so tu neka čudna grozeča dejstva, zaradi beguncev. Mi kot študirajoči smo sanjali o tem, da bi svet in razmere v njem spremenili v prijazno domovanje v vsakem, prav vsakem

kotičku sveta. Dom, domovanje je ideal našega bivanja v tem kratkem življenju, ki ga živimo med svojim rojstvom in smrtjo. Porabskim Slovencev je to uspelo in v lepi in prepolni dvorani smo tako varno, svečano in prisrčno doživljali ta občutek domačnosti. Evropo pa prosim, da, kar nam je omogočila, naj nam tega nikar ne jemlje.

Lep, kvaliteten in zgovoren program in pogostitev po prireditvi. Priznanje vsem, ki ste se tako zelo potrudili in z oči teh, ki so nas gostili, ni bilo nikakršnega strahu več – tako kot nekoč – in kako radostno, samozavestno in ponosno ste nas stregli. Kako se je trudil kuhar in se ni mogel načuditi, ker smo mu pojedli vse »dódole«. Po dva, trikrat smo šli, »vse doj zmazali«, »ešče, kak so dobri« in on se nam je dobrotljivo smehljajal. Še bomo prišli in v Kranjskem svetu, kjer mnogi živimo, »gučali, kak ste dobri Slovenci«,

»nemo vas tanjali, pozabili«. Bojte, ostanite, »drgouč pá dódole sküjajte, zato ka znate«. Pogledi vas ljudi nekoč so bili zelo očitno prestrašeno uporni, danes pa radostno in uporno ponosni. Doživljati to je sreča, ki vse spreminja v nekakšen samozavestni, topel tok življenja.

Vsi, prav vsi, ste se tako potrudili, da ne morem omeniti samo imen nekaterih, ker bi to bila krivica večini. Vsem hvala, iskrena hvala. Meni osebno ste – in samo v svojem, osebnem imenu imam pravico najprej govoriti – posredovali topel in lep občutek, kaj je to biti doma, imeti dom in še vaše hiše so na poti nazaj na to stran meje pozdravljale, da ste tu vsi doma, da domujete. In tako bo tudi ostalo.

dr. Cvetka Hedžet Tóth
profesorica na Filozofski fakulteti v Ljubljani

Za ohranjanje slovenstva v Porabju je ključen gospodarski razvoj

Predsednik Državnega zbora RS dr. Milan Brglez je 16. februarja povabil na pogovor predstavnike Slovencev na Madžarskem. Pogovora, ki je potekal pred obiskom predsednika madžarskega parlamenta, so se udeležili slovenska zagovornica v madžarskem parlamentu Erika Köleš Kiss, predsednik DSS Martin Ropoš in predsednik ZSM Jože Hirnök. Z vsebino pogovorov nas je seznanila Erika Köleš Kiss.

Na pogovoru je zagovornica Erika Köleš Kiss izpostavila, da predlogi XV. zasedanja slovensko-madžarske mešane komisije za spremljanje Sporazuma o zagotavljanju posebnih pravic madžarski narodni skupnosti v Republiki Sloveniji in slovenski narodni manjšini na Madžarskem vsebujejo glavne kratkoročne naloge v interesu Slovencev na Madžarskem. Posebej je omenila enako finančno podporo obeh držav pri sanaciji Slovenskega kulturnega in informativnega centra. Ministrstvo za človeške vire bo podprlo obnovo v višini 20

milijonov forintov, pogodba je že v pripravi.

Druga pozitivna zadeva, ki jo je na pogovorih predstavila, je bila, da bo Slovensko Porabje kot geografsko območje posebej označeno na zemljevidih Madžarske, in dobilo svojo prepoznavnost.

Madžarska je pripravljena še naprej zagotavljati sistematično finansiranje slovenskih inštitucij (dve dvojezični osnovni šoli, Urad DSS in inštitucije Državne slovenske samouprave, kot so Kúharjeva spominska hiša, radio Monošter in časopis Porabje).

Erika Köleš Kiss je govorila

tudi o pomanjkanju delovnih mest in s tem o odhajanju mladih Porabcev v gospodarsko bolj razvite kraje. Menila je, da je gospodarski razvoj ključen za nadaljnji razvoj Porabja in s tem tudi manjšine. Sama si predstavlja kot dolgoročno rešitev za ohranjanje slovenstva v Porabju ustanovitev malih slovenskih podjetij po porabskih vaseh, kjer bi se sodelavci med sabo pogovarjali slovensko. Ne sme se dovoliti izseljevanje z območja avtohtone naselitve. Porabje je bilo s Slovenci naseljeno tudi v časih, ko je bilo preživetje bolj težko. Problema seveda ne morejo rešiti ne sama slovenska narodnost, ne dve državi, pri tem je neizogibna pomoč Evropske unije, je poudarila slovenska zagovornica.

Predsednik Državne slovenske samouprave Martin Ro-

poš je predstavil položaj Državne slovenske samouprave in njenih inštitucij. Govoril je o načrtih sodelovanja med Slovenci na Madžarskem in Madžari v Sloveniji. Gre za ustanovitev skupnega EGTC-ja (Európai Területi Társulás), to delovno skupnost bi vodila DSS, njeni člani bi bili Madžarska samoupravna narodna skupnost občine Lendava, občina Monošter in občina Lendava.

Predsednik Zveze Slovencev na Madžarskem Jože Hirnök

je izpostavil, da želijo obnoviti Slovenski kulturni in informativni center v Monoštru, ki je pomemben za slovensko skupnost, in je ob tem izrazil pričakovanje za finančno podporo Urada za Slovence v zamejstvu in po svetu. Povedal je, da Razvojna agencija Slovenska krajina, ki jo je ustanovila ZSM, pripravlja projekte za čezmejno sodelovanje, ki služijo gospodarskemu razvoju Porabja in preko katerih se bodo lahko zaposlili mladi Slovenci v Porabju.

NAČRT PROGRAMOV

Zveze Slovencev na Madžarskem za leto 2016

A Magyarországi Szlovének Szövetsége 2016. évi programterve

Marec - april

Medijska akademija v Slovenskem domu (vsak drugi vikend).

Média tanfolyam a Szlovének Házában (minden második hétvége).

11. marec

Predstavitev knjige V Porabju doma (Lojzeta Kozarja), ki jo je izdala župnija Odranci v soorganizaciji Generalnega konzulata RS v Monoštru.

V Porabju doma című könyv bemutatója.

april

Slovenski filmski večer v Slovenskem domu.

Szlovén filmest a Szlovének Házában.

8. april

„Od malega Triglava do Triglava” – predavanje Karla Holeca o pohodu od Malega Triglava do Triglava.

Holecz Károly útitészámolója „Od malega Triglava do Triglava” címmel.

9. -10. april

Sodelovanje Komornega pevskega zbora na pevski reviji Primorska poje.

A Primorska poje című Nemzetközi énekkari találkozó, melyen a MSZSZ szentgotthárdi kamarakórusa vesz részt.

10. april

Koncert pevskega zbora Maranata iz Nuskove v kulturnem domu na Gornjem Seniku.

A Maranata énekkar koncertje a felsőszőlőki kultúrházban.

30. april in 1. maj

Prvomajski kulturni večer v sodelovanju KPD Lipa iz Šempasa pri Novi Gorici (pevski zbor, gledališka predstava in harmonikarji).

Majális koncert és kulturális est a Šempas-i kulturális egyesület közreműködésével.

20. april

Seja predsedstva Zveze Slovencev na Madžarskem.

A Magyarországi Szlovének Szövetsége Elnökségének ülése.

... maj

Gledališka predstava za vrtce Gornji Senik, Dolnji Senik in Sakalovci v Slovenskem domu v Monoštru.

Szlovén animációs színdarab a Rába-vidéki szlovén óvodások részére – Felsőszőlő, Alsószőlő, Szakonyfalu – a Szlovének Házában.

... maj

Predstavitev knjige Ferda Godine V domanjon kraji.

Ferdo Godina V domanjon kraji című könyvének bemutatója.

15. maj

Koncert akademskega zbora Vinko Vodopivec v Slovenskem domu v Monoštru v soorganizaciji GK RS v Monoštru.

Vinko Vodopivec férfikar koncertje a Szlovének Házában a szentgotthárdi szlovén főkonzulátus társszervezésében.

20. maj

Občni zbor ZSM v Slovenskem domu v Monoštru.

A MSZSZ közgyűlése a Szlovének Házában Szentgotthárdon.

25. maj

Seja predsedstva Zveze Slovencev na Madžarskem.

A Magyarországi Szlovének Szövetsége Elnökségének ülése

maj

Prekmurski večer z gastronomijo in degustacijo vin.

Muravidéki est ételbemutatóval és borkostolással.

maj ali september

Predavanje o gobah, nabiranje in priprava gob pri Porabski domačiji v Andovcih. Predavanje bo imel Slavko Šerod, predsednik Gobarskega društva Lisička Maribor. Slavko Šerod a maribori gombász egyesület elnökének előadása a gombákról, majd gombaszedés és ízletes ételek elkészítése gombákból.

5. junij

Jubilejni koncert Ljudskih pevk ZSM Števanovci ob 25-letnici delovanja v kulturnem domu v Števanovcih. (Sombotelske spominčice, Ljudski pevci Mala Nedelja).

MSZSZ apátistvánfalvi népdalkörének 25. jubileumi koncertje az apátistvánfalvi kultúrházban.

... junij

Mednarodno posvetovanje o Borovem gostüvanju v Slovenskem domu v sodelovanju s Slovenskim etnološkim društvom in DSS.

Nemzetközi tanácskozás a Rönkhúzásról Szentgotthárdon. A Szlovén Néprajzi Társaság és az Országos Szlovén Önkormányzat társszervezésében.

... junij

Sodelovanje Športnega društva Slovenska ves na mednarodni prireditvi, 40. Srečanje mladih slovenskih športnikov iz obmejnih dežel v Sloveniji.

40. Nemzetközi Ifjúsági Sporttalálkozó Szlovéniában, közreműködik a rábatótfalui SE ifjúsági futballcsapata.

11. junij

LIPAFEST – I. Mednarodni festival plesa.

LIPAFEST – I. Nemzetközi táncfesztivál.

Koncert glásbene skupine Kontrabant na dvorišču Slovenskega doma.

A Kontrabant együttes koncertje a Szlovének Háza udvarán.

18.-19. junij

47. Tabor slovenskih pevskih zborov v Šentvidu pri Stični, ki se ga bo udeležil MePZ Avgust Pavel Gornji Senik.

47. Nemzetközi Szlovén Éneklő Tábor Šentviden, amelyen a MSZSZ felsőszőlőki Pável Ágoston Vegyeskara 44. alkalommal vesz részt.

9. – 16. julij

Jezikovne počitnice v Piranu/Fiesi za učence in dijake v soorganizaciji ZRSŠ.

Szlovén nyelvtábor Piránban a Rába-vidéki kétnyelvű általános iskolák felső tagozatos tanulói és a középiskolások részére.

7.-14. avgust

15. mednarodna likovna kolonija v Monoštru.

15. Nemzetközi Művésztelep a Szlovének Házában Szentgotthárdon.

.... avgust

46. Mednarodna likovna kolonija mladih iz Slovenije, Avstrije, Italije, Hrvaške in Porabja v Avstriji.

46. Nemzetközi gyermek rajztábor Ausztriában. Szlovéniai, ausztriai, olaszországi, horvátországi és Rába-vidéki szlovén általános iskolások részére.

September - oktober - november

Tečaj slovenskega jezika v Slovenskem domu (tedensko).

Szlovén nyelvtanfolyam a Szlovének Házában.

september

Premierna predstava gledališke skupine Veseli pajdaši ZSM Števanovci v kulturnem domu v Števanovcih.

Az MSZSZ apátistvánfalvi Vidám barátok színjátszócsoport színdarabjának bemutatója az apátistvánfalvi kultúrházban.

september

Mednarodni kolesarski maraton v soorganizaciji ŠDK Monošter.

Nemzetközi kerékpártúra a szentgotthárdi Sport-kerékpár Egyesület közreműködésével.

... september

Seja predsedstva Zveze Slovencev na Madžarskem.

A Magyarországi Szlovének Szövetsége Elnökségének ülése

15. oktober

IV. Vrajža nauč v Andovcih v soorganizaciji PKTD Andovci.

IV. Szellemek éjszaka Orfaluban a RSZKTE társszervezésében.

november

Otvoritev razstave ustvarjalcev XV. Mednarodne likovne kolonije v Monoštru. Izdaja kataloga.

XV. Nemzetközi művésztelep alkotásainak kiállítása a Szlovének Házában Szentgotthárdon. Katalógus megjelenítése.

... november

Seja predsedstva Zveze Slovencev na Madžarskem.

A Magyarországi Szlovének Szövetsége Elnökségének ülése.

5. december

Miklavževanje za porabske malčke v Slovenskem domu.

Mikulás vásár a Rába-vidéki óvodásokkal a Szlovének Házában.

10. december

Porabski božični bazar na dvorišču Slovenskega doma (žive jaslice – božične igre-oživitve šeg, božični program, skupno okraševanje božičnega drevesa in medenjakov).

Rába-vidéki karácsony (bazar) a Szlovének Háza udvarán (közös karácsofa díszítés-gyerekek által készített díszek, mézeskalács díszítés, kulturális program, élő Betlehem – betlehemes játék-népszokások felelevenítése, karácsonyi bazar)

december

Božični koncerti.

Karácsonyi koncertek

Izdaja Porabskega koledarja / A Porabski koledar című évkönyv kiadása.

Vse leto različne razstave v Slovenskem domu v Monoštru / Egész évben különböző kiállítások a Szlovének Házában.

ZSM si pridržuje pravico do sprememb načrtovanih programov /

A programterv változtatási jogát fenntartjuk.

Gyöngyi Bajzek

OD SLOVENIJE...

Vojska ob zeleni meji

Državni zbor je na izredni seji z 69 glasovi za in petimi proti aktiviral člen zakona o obrambi, ki vojski za tri mesece podeljuje policijska pooblastila. Vojska bo razporejena na tiste dele zelene meje, ki so se iz izkušenj pokazali za najbolj občutljive in kjer je pričakovati največ primerov nezakonitega prestopa meje. Za podelitev dodatnih pooblastil vojski so glasovali v vseh poslanskih skupinah z izjemo Združene levice, poslanci in poslanske skupine nepovezanih poslancev pa niso glasovali. Aktivacijo 37. a člena zakona o obrambi je predlagala vlada, da bi pri obvladovanju begunske krize čim bolj razbremenila policijo in povečala učinkovitost varovanja meje, je pojasnila notranja ministrica Vesna Györkös Žnidar. Obrambna ministrica Andreja Katič je opozorila, da se naloge vojakov po aktivaciji člena ne bodo spremenile, le dobili bodo nova pooblastila pri izvažanju teh nalog, ki jih sicer opravljajo že od jeseni. O vsaki uporabi pooblastil bo morala vojska poročati policiji, patrolje na meji pa bodo mešane.

Paket pomoči

V projektu ministrstva za delo Paket pomoči je v sodelovanju 93 podjetij in 120 občin, nevladnih organizacij, vlade ter Fursa 3.604 ljudi ostalo brez dolgov v vrednosti skoraj 1,9 milijona evrov. Skupaj je bilo tako odpisanih 1.897.886,51 evra, je na novinarski konferenci pojasnila ministrica za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti Anja Kopač Mrak. Čeprav so na začetku ocenjevali, da je okoli 170.000 ljudi upravičenih do odpisa dolgov, so na koncu prejeli le 7.728 vlog za odpis dolgov - od tega 1.424 vlog občine, preostanek pa podjetja. Razlogi za tako majhen delež so različni, je poudarila ministrica. Eden je, da niso sodelovale vse občine, pomemben del pa vidi tudi v tem, da so najranljivejši posamezniki hkrati prejemniki subvencij za malice in vrtnice in niso med neplačniki. Sicer pa je od občin največ dolgov odpisala Ljubljana (nekaj manj kot 130.000 evrov), sledita Maribor (71.000 evrov) in Slovenj Gradec (39.000 evrov), od podjetij pa NLB (okoli 228.000 evrov), Domplan (88.000 evrov) in velenjska komunala (71.000 evrov).

Petanjci: Visok jubilej

ANTON VRATUŠA VSTOPIL V STODRUGO LETO

Goričanec, akademik dr. Anton Vratuša, je v nedeljo vstopil v stodruugo leto življenja (rojen 21. februarja 1915 na Dolnjih Slavečih). Ob akademiku in pisatelju

nekaj desetletij povezan tudi s Porabjem, s Slovenci na Madžarskem. In sicer vse od mladih let, ko je kot študent ljubljanske (tedaj edine v Sloveniji) slavistike

Akademik Anton Vratuša, predsednik Uprave Ustanove dr. Šiftarjeve fundacije Ernest Ebenšpanger (levo) in Marjan Šiftar, podpredsednik uprave

Borisa Pahorju iz Trsta je najbolj znan vrhunski slovenski intelektualac, še vedno svežega, iskrivega duha in poln načrtov kar več mesecev naprej. Na neformalni slovesnosti, povezani z dejavnostjo Ustanove dr. Šiftarjeve fundacije, s(m)u mu s kozarčkom domačega nazdravili za visok jubilej in zaželeli, naj še naprej sodeluje z nami, kajti njegove pobude so zmeraj pomembne in koristne.

O tem, kaj je (vse) delal, kakšni so rezultati njegovega dela smo večkrat pisali tudi v Porabju. Zato morda zdaj zgolj, da je kar

proučeval porabsko in goričko narečje in o tem pisal, pa do današnjih dni. Kot akademik se je vrsto let ukvarjal tudi z manjšinskimi temami v vseh sosednjih državah, še zlasti ko je vodil odbor za manjšine pri SAZU. Akademik Anton Vratuša je tesno povezan z jezikom in književnostjo, kar je podrobno predstavljeno v lanski obsežni monografiji *Jezičkovna in literarna misel Antona Vratuše*.

Jubilantu inkrene čestitke tudi iz uredništva Porabja!

Tekst in fotografija:
E.Ružič

Na poti s Kristusom v luči molitve

Msgr. Franc Režonja, škofijski Gospod škofijski vikar je navikar za narodne skupnosti povedal, da bo pasijon na pri soboški škofiji, je daroval na drugo postno nedeljo slovensko mašo v monoštrski župnijski cerkvi, posvečeni Marijine-mu vnebovzetju. V svoji pridigi je poudaril, da nas Kristusovo spremenjenje poziva, da mu moramo slediti na poti, in to v luči molitve, ki obseva naše skupno popotovanje z

Odrešenikom. Ljudje moramo verjeti in upati, da bo temi na Golgoti sledila luč na gori Tabor.

cvetno nedeljo (20. marca) v slovenskem jeziku.

Horváth R. László

Porabci na občnem zbori DU v Rogašovci

Na pozvanje Društva penzionistov Rogašovci štirje aktivni penzionisti Društva porabski slovenski penzionistov, (s prave strani) Vera Gašpar, Feri Meggyes, Eržika Dravec pa podpredsednica Marijana Kovač v ozadju z muzikanti ansambla »Neman časa« pod vodstvom Milana Gabra

V soboto, 20. Februara, se je občni zbor ali velki dljiejš penzionistov v Rogašovci začno s kulturnim programom, potistom pa s poročilom od dela lajnjskoga leta, gda smo leko čuli, kakšne bogate programe so meli. Mi smo v imeni našoga društva k tomi tō gratulirali pa se zavalili za lanjsko pa letošnjo pomauč. Lani so z nami prišli njini penzionisti na izlet v Sloveniji, aj se obadva busa leko napunita, na Gorejnjom Seniki so pa v Iži djabok oni naprajli eno velko srečanje z domanjimi, seničkimi penzionisti, gda so veseli program pa bogato pogostitev vō postavili. Letos so nam pa na velko vcuj pomogli s svojimi muzikanti, s pevci pa maškarami na Slovenskom fašenki v Varaši. Vsi smo se dobro počutili med njimi. Z lejpimi spomini smo prišli domau, zakoj se njim eške gnauk lepau zavalimo, posaba predsedniki Milani Gabri. Zvün toga se eške zavalimo v imeni našoga društva za sponzorstvo poti Ferini Meggyesi.

Marijana Kovač
podpredsednica

Pá smo se nika navčile

Drüštvo porabski slovenski penzionistov je med letošnjimi »malimi« programi planeralo več rokodelski delavnic. Takšne delavnice smo meli 16. pa 17. februara v Slovenskom daumi v Varaši. Včili smo se lanceke redti.

brezbarvni lak. Na drugi den so posenili tej »žunči«. Te smo je dolavzeli z damila pa smo je prebirali po formi, farbi pa velikosti. Sklali smo je na gumijasti damil, tak so gratale ogrlice (nyakék). Tak so se svejtile, ka ji je dobro

Udeleženke med delom

Doma sem si brodila, bi išla ali nej, zato ka ne vejm lepau pa brz delati z rokami. Tau sem nej erbala od matere. Moja mati pa sestra Hugi tak lepau znata šivati, pa vse, ka trbej delati, ka je veseldje gledati. Vse njima na rokau stoji. Na, tau od mene ne more povedati.

bilau gledati. Sto je drugi den nej mogo priti na delavnico, tistomi smo tö napravili lancek. Nistrni so si napravili zapestnico (karperec) tö.

Dosta smo se smejali med delom, Marta je s svojim humorom vse tapovlačila, eške meni se je pršikalo lancek napraviti. Vsakši

Na konci smo si dali lanceke, stere smo napravile, kauli šinjaka in smo se ponosno fotografirale

Depa najgera sem bila, kak do se lanceki redli, te sem pa išla na delavnico. Več žensk je vküper-prišlo. Delavnico je vodila Marta Sever iz Šalamenec, stera je prišla k nam z možaum Ferinom. Lanceke smo redli iz stenski kalendarov. Z gospaudom Severom vred smo ženske flajсно rejzale, potem smo zrejrane papire gorzasükale na zobotrebce (fogpiszkáló). Gda smo dosta falatov zasükano mele, smo je djale na damil pa smo je povejsile v

se je leko navčo nika nauvoga. Marta Sever je ena najbolja aktivna penzionistka pri Drüštvi upokojencov Puconci. Nam je zdaj tau delo zaubstvom opravila, prišla je s svojim možaum pa za svojo pautno ceringo. Držini Sever se za sponzorstvo trno lepau zavalimo vse ženstje, stere smo srečo mele go spoznati pa vtjüper delati.

Leko smo radi, ka mamu takše prijatele, kak sta Marta pa Feri Sever.

Klari Mešič

Pismo iz Sobote

Pijača, padar pa žena

Na tom našom svejti je tak gé, ka človek ne smej vse delati, kak bi škeu. Zaprav, nam rednim, vözraščnim možakarom žitek žene pa padarge ravnajo. Od toga smo se nej dugo nazaj v našoj krčmej zgučavali. Pa najvekse nevole ranč zavolo njé naprej pridejo. Zaprav, nej ranč zavolo njé, bole zavolo tistoga, ka se tam doj po guti spisti. Na, ka se tam spidjé. Vse vküper pa se je začnolo, gda je našoga poštaša Karčija eden den nej bilou, na drugi den pa si je v krčmej nikšno vodou sproso. Gda smo ga čüдно gledali, je celji žalosten vöovado, ka je pri padari biu. Zapovedo njemi je, ka nika, čistak nika več ne smej piti. Nisterni smo s strajom nut v posance pa štamprline poglednoli, nisterni pa so se smedjali pa gučali, ka padare nej trbej polsüšati. So eške prajli, ka uni takšo vsigdar morajo gučati. Najbole je rejč naprej vzeu mladi penzionist Bobi.

»Nega eden mejscec nazaj, gda sam ge tö pri padari biu. Malo sam se zavolo ouči postrašo. Ojdo sam po varaši pa samo nagnouk sam nej več najbolje vido, sto na drugom kraji poštijje ojdi. Na, tou sam padari povedo tö. Boug moj, ka je delo z meuv,« se Bobi strousi, spidjé svojo palinko pa tadale pripovejda. »Vse mi je pogledno, srce, müši, getra, plüča, glavou, krv, vodou pa vse takše. Gda je zgotouvo, me je tak pogledno, kak se mrtvoga človeka gleda. Pa je začno gučati, ka vse za betegov se je nut v mene potegnolo. Nikšen holesterol me vmarja, je pravo, pa krv je nikak nej dobra gé, müši eške kuman delajo, črvou se eške kuman vküper drži pa vse takše. Aja, pa eške tou, ka so moja getra na slejgnjon,« si Bobi eške eno palinko spidjé. »Po tejm pa mi je začno doj davati, ka vse ne smejm več delati. Kak najprva, tak včasim moram enjati piti. Tadale ne smejm svinskoga masa gesti, nika mastnoga nej, nikšen olaj več v mene ne smej priti, nika solenoga, nika cukranoga, eden kafej ne smejm več spiti pa tak naprej pa tak tadale.«

Bobi si je malo časa vzeu. Ranč telko, ka je eške eno palinko spiu, mi pa smo čakali, kak je šlau tadale. Dun je zgotouvo.

»Kak je nin za pou vöre enjo, sam samo gor stano, ka den tavö. Pa me je padar eške pito, kak zdaj tadale. Ge pa sam njemi samo pravo, ka me spoj več ne briga, sto na drugom kraji poštijje ojdi. Na, tak je tou bilou.«

Nejsmo vedli, aj njemi vörvlemo ali pa nej, depa že je Pubi rejč prej vzeu.

»Tou s padarom je nika nej! Če bi vi vidli pa čüli mojo ženo. Ranč tou slejgnjo soboto, gda smo za moj den pili, je bilou. Na, istina, ka sam bole kesnou domou prišo, kak pa šegou mam. Pa istina je tou tö, ka so se mi noge bole zapletale, kak se šegou majo. Pa tou je tö istina gé, ka sam bole žmetno gučo, kak šegou mam. Na, dun domou pridem. Trno tiüma dveri gor oprem, se razmetavam, gda se posvejt gor vužgé. Tam pa una stogil! Gleda me pa mi eno dá koulak vüj, kcuj pa pita, če mo eške piu. Ge sam tiüma ostano. Eške gnouk pa eške bole krepko me po drugom kraji plusne, znouva pita, če mo eške tadale piu. Ge znouva nika ne povejm. Tretjo pout me tak pouči za vüje, ka mi je vse cinkalo v glavej pa znouva gnako krči, če mo eške piu. Na, po tejm mi je že vse više prišlo pa sam njoj pravo, aj dun enoga natouči, če me že spitava.«

Ka je po tejm bilou, smo nej zvedli. Vsi so po tejm eške svoje gučali, ge pa sam vcejlak tiüma biu. Stra se mi je nut v čunte potegno. Sto vej, ka me doma čaka.

Miki

... DO MADŽARSKE

Ukrajina se je pridružila programu Stipendium Hungaricum

Od septembra bo lahko študiralo na madžarskih visokošolskih ustanovah sto študentov iz Ukrajine, je najvil prejšnji teden minister za človeške vire Zoltán Balog, potem ko sta z ukrajinskim zunanjim ministrom Pavlom Klimkinom podpisala pogodbo o tem. Ukrajina je druga država po Srbiji, ki se je pridružila omenjenemu študentskemu programu, ki je del odpiranja proti vzhodu in s katerim želi Madžarska privabiti več tisoč študentov. Dodal je, da je poteza hkrati humanitarna, dolgoročno pa bo pomagala pri utrjevanju kulturnih in gospodarskih stikov z omenjenimi državami. Minister Balog je izpostavil, da je ukrajinskega gosta seznanil z oblikami pomoči, ki jo nudi Ukrajini. Poudaril je, da se določeni segmenti življenja madžarske skupnosti v Ukrajini vzdržujejo izrecno z madžarsko podporo. Med temi je omenil šolstvo in zdravstvo. Kot je povedal, pomoč nudijo tudi nemadžarskemu prebivalstvu v Ukrajini, lani je recimo letovalo na Blatnem jezeru 700 ukrajinskih otrok. Ob pomembnosti dobrososedskih odnosov je omenil tudi pomen dobrih stikov z Moskvo.

Vlada dala pobudo za razpis referendumu

Vlada želi razpisati referendum proti obveznim kvotam pri razdeljevanju pribežnikov, zato je premier Viktor Orbán poslal prejšnjo sredo Nacionalni volilni komisiji naslednje vprašanje: Ali želite, da bi lahko Evropska unija – tudi brez odobritve parlamenta – predpisala obvezno nastanitev nemadžarskih državljanov na Madžarskem? (Akarja-e, hogy az Európai Unió az országyvülés hozzájárulása nélkül is elöirhassa nem magyar állampolgárok Magyarországra történő kötelező betelepítését?) Po mnenju mednarodnih pravnikov je referendum v nasprotju z ustavo (temeljnim zakonom), po kateri se ne sme razpisati referendum o vprašanjih, ki se nanašajo na mednarodne pogodbe.

»Domovina, domovina, mili moj slovenski kraj...«

V prejšnji številki so nam Laci Škaper od tauga pripovedjali, kak je bilau na Gorenjom Seniki gorrasti, kak so spejali pa odli za deklami. Dapa tau smo tō leko zvedli, ka so doma bautoš bili, dapa tau je njim na Seniki više prišlo, pa so bola v Varaš prišli delat. Sprvoga samo delat, sledkar so pa že stanovanje küpli pa z žeanuv pa z mlajši vret so s Senika nut v Varaš prišli. Zdaj do nam tadale pripovedjali pa vüpam, ka še dosta vse zanimivoga zvejmo od nji.

- Tau ste povedali, ka k deklam ste tak poskrivoma odli, aj niške ne vidi, dapa tau mena povejte, ka zaka?

»Zato ka po pravici, dočas ka so nej vooznanili v cerkvi, ka ta se dva ženila, dočas si nej smo tam pri dekli spati. Fejst je trbelo skrb meti, nej ka bi stoj vido, zato ka drugi den bi te že cejla ves znala. Ka je edna baba znala, te je tisto drügi den že vsakšoma tapravla, 'ka čüla si, čüla si', pa te tak cejla ves znala, ka se je vnoči dogajalo. Sploy pa taši kak ge, ka sem v trgovini delo pa name je vsakši pozno, zato sem pa celau mogo skrb meti pa celau lepau se ponašati.«

- Če je stoj iz vesi že več dekel emo, zaka se je tau drüгим nej vidlo?

»Zato ka tisti je že liflander biu pa tistoga so že grdau gledali, če je kauli njine hčeri odo. Dapa mi, podje smo tō taši fajni bili. Štero deklo smo vidli, ka je samo na guč stanila s kakšim sodakom, tisto deklo smo mi že več nej gledali pa smo z njauv nej na guč stanili. Lejpa lejta smo tam tak mlado doživeli, dobro je nazaj misliti, samo zdaj me zato itak srce boli. Zato ka vidim, ka tisti mlajši, šteri tam gorrastejo, šterim sta mati pa oča Sloven, pa itak ne vejo slovensko gučati. Müva z ženauv doma z mlajši tū v Varaši sir sva slovenski gučala. Naš sin se je te navčo vogrski, gda je tū v Varaši nut v vrtec prišo,

dočas je nej znau pa ranč tak hči tō zna slovenski. Tau je mena tak čüdno, ka mi tū v Varaši naše mlajše smo navčili slovenski gučati, gda pa na Senik pridemo, tisti mlajši pa samo vogrski gučijo, tau je fejst žalostno. Prvin se je doma samo slovenski gučalo, gda smo v šaulo prišli, te smo se vogrski navčili.«

- Vi ste se dobro včili?

»Ge sem se naleki včiu pa rad sem se včiu, samo oča je nikdar nej doma biu, doma mi je dosta trbelo delati, včenje je pa tao-stalo. Večer, gda sem spat üšo, pod blazinov s patrijom sem se včiu. Nejssem se mogo tadale včiti, zato ka nej bilau mogaučnosti pa penez tō nej. Te je tau bilau, aj mlajši kak najprvin slüžijo. Ge sem dosta v šaulo odo, samo že te, gda sem oženjeni biu. Žena je v noči delat odišla, mlajše sem spat djau, pa te potistim sem se včiu na izpit. Gda smo mi mlajši bili, mi smo nej meli špilo, iz ronj smo si napravli labdo, pa kak smo radi bili tauma. Zdaj tej mlajšom ne moreš tašo špilo küpti, ka bi se tak veselili kak mi. Na božič sprvoga nej bilau cukra, samo orej je biu v papir nutzasukani pa tisti je viso, sledakar so že mati figice spekli, samo ka tau bilau, trgé smo bili, ja pa nej, pa vse smo pogeli. Mesau, če smo v nedelo leko geli, je že dobro bilau, zato ka vsikšo nedelo je ranč nej bilau. Etašoga reda smo mi post nutdržali, pa kak žmano je bilau na vüzenek, če si leko malo vcujprišo k šunki.«

- Doma ste velki grünt meli?

»Meli smo, samo itak je malo bilau, dostakrat mi je mama pravla, aj dem pa aj na licitaciji küpim tranke (travnike), brezi tauga aj ne pridem domau. Pa ka je s tauga bilau? Kak mali pojbiček sem tak velki falat küpo, kak eden ljen (rjuho), pa še tau drago.

Ka bi delo? Brezi tauga, ka eden falat bi nej küpo, sem nej smo domau, pa te še tau cejno so gorzagnali, gda je licit biu. Dostakrat sem nej vekši travnik küpo, samo tak velkoga, ka bi senau dvakrat

na pleči domau odneso. Pa vejš, ka tej stari pavri so tak bili, ka šké te mali frnanc... Oni so vse dojküpli, ka je bilau, tak ka mena dosta vse nej ostalo. Z Gorenjoga Senika je dosta lüstva v Slovensko ves odlo senau kipüvat pa tranke, zato ka doma telko nej bilau, ka bi trbelo. Bilau tak, ka so kukarčno bilge küpli, aj pozimi leko krmijo maro. Te nej tak bilau kak zdaj, gda več nikoma nej trbej senau.«

- Kak ste na tisti velki bregaj s kravami senau gorvozili?

»Vej pa mara je dostakrat več pameti mejla kak lüstvo, sploy pa te, če je malo v glavej štrmelo. Zato, ka vodau so trno nej pili, samo te so go nücali, gda so se mujvali. Djabok je dosta bilau, s tauga so mošt napravli, ka je pomalek vözavro, pa palinko so tō sir žgali.«

- Tam vrkar na bregaj je bila voda?

»Bila, istina naš stüdenec je osemdvajsti mejtrov globoki biu, če si štiri mare emo, pa dočas ka si je napojo, je ranč dojšlo telko kant vöpognati. Te stüdenec je fejst dobro vretino emo, gnauk smo petdeset mejtrov vapne dojpogasil, pa voda je itak nej sfalila. Osem-

deset centimetrof vode je v stüdeneci, dapa tau vsigdar drži, če si samo edno kantlo vöpogno, pa te tō, če si cejli den vögono. Kak mlajši, mi smo strašno dosta vode spili s tistoga stüdenca, sploy pa te, gda je vraučé bilau. Tau vretino so tō samo tretjo paut najšli, zato ka pred tejm so že dva stüdenca vöskopali pa zakopali, tisti, steroga so pod okni kopali, je petdeset mejtrov globoki biu, pa vodé itak nej bilau.«

- Zato je batrivno (pogumno) lüstvo bilau, ka so tak globoko dolaskopali brezi cevi, leko bi se vse vküpporüšilo.

»Te so še nej bile cevi, da so stüdenec vöskopali pa prišla voda, te potistim so s ciglami kaulak vösklali.«

- Dobro je bilau tam vrkar na Janezovom bregaj?

»Tam je vse dobro bilau, samo te nej, gda si prejk na Štajersko pogledno, na planine, pa tisti vreki so že bejli bili od snega. Gda je söver začno fuditi, tam pri nas je tak mrzlo bilau, kak či bi tam prejk v planinaj bili.«

- Tam od vas je že nej daleč kraj meja bila.

»Mi smo tam cejlak paulak bili, sploy pa te, gda smo na njivi okapali, te smo prejk njive pripovedjali z njimi.«

- Vedli ste nemški?

»Nej, tej so tō Slovence bili, samo gda so granico potegnili, te so se potejm že oni k Avstriji držali.«

- Vam je nej prišlo napamet, ka bi prejk v Avstrijo vujšli?

»Lažo bi, če bi tau povedo, ka mi je nej prišlo napamet. Kak mladi podje, nam je večkrat napamet prišlo, dapa nej tau, ka bi tam ostali, bola samo tau, ka dobro bi bilau pogledniti, kak tam lüstvo žive, Samo zato smo se nej pokisili. Tau je mena celau lagvo spadnilo, ka tresti lejt sem tam živo pri meji, pa potistim ka smo sé v Varaš prišli, če sem

domau sto titi mater poglednit, te sem dovoljenje mogo prositi, ovak so me nej pistili v ves. Gnauk so me stavili še pred Gorenjim Senikom, avto sem mogo stavti, pa so me tam začnili vsefele spita-vati. Te sem ge prejdnjoga v laktanji gorpauzvo, pa sem ma vöraztolmačo. Vej pa ge vsakšo minuto vejmo, ka gde so soadacke, gde se zdržavajo, gda se menjavajo, pa ka zdaj te od mene škejo, sem pravo. Gda sem pravo sodaki, ka ne vidiš, ka na cejlo Železno županijo mam dovoljenje, te samo tak nauro name pogledno, pa me pito: zaka, v Železnoj županiji smo?

- Odite domau k rojstnoma rama na Gorenji Senik?

Odim, samo telko nej kak prvin, zavolo zdravja, avtonge gestejo, samo šofera nej mam. Zato ka če nej mus, te ne pelam. Pa tau, ka skur nejmaš vole, vidiš, ka si se tam mardjo pa mantrau, pa kak te zdaj tau vse vögleda, vse je mtrvo, že nega, ka bi te nazaj vleklo.«

- Ka mislite, ka baude z nami Slovenci?

»Če tau mladino gledam, te tak po pravici povejm, ka nišo vüpanje nemam, ka bi se naša kultura pa materni jezik ohrano. Ge, gda se tū v Varaša srečam s kakšnim Senčarom ali če vejmo, ka zna slovenski, te ge vsigdar slovenski gučim z njimi zdaj, pa je tau tak bilau prvin tō. Zato, ka tau je moj materni jezik pa tauga pozabiti, nej gučati, bi velka sramota bila.«

- Vi kak prvin tak zdaj sploy radi spejvate, tau mena vöovadite, štera je tista pesem, štera je vam najbliže k srcej?

»Ranč ne morem razlaučiti, mena je vsakša lejpa, dapa gda tau spejvajo, ka Domovina, domovina, mili moj slovenski kraj, te sir skunze dobim v oči, zato ka tašoga reda mi Gorenji Senik napamet pride.«

Karči Holec

POŠTIJA SREJDI VARAŠA

Srejni maloga varaša v dva kraja pošija dé. Skrak te pošije nej samo eden človek živé. Pa skrak nje je nej samo ena bauta, tam so rami, gračanki, so lidgé. Više maloga varaša nej nabole velki brejg leži, na njem so travniki, drejve pa divdje stvari. Od vsega toga ta parpovejst guči.

Tihinec ali pa nej tihinec

V malom varaši so na vsikšom kraji pošije zveksoga živeli domanji lidgé. Na rejci se je stoj od drugod v njega priselo. Depa takšo se tó vej zgoditi. Kak se je zgodilo na tisto sprtolejt, gda so tulipani najbolje prva začnoli cvesti. Renata je rano gor stanola. Straj go je biu, ka se je nej nika včila. Straj go je biu, ka v šouli baja bou. Od nevoule je nika drugo nej mogla delati, kak samo vó nad okno gledati. Tak je leko vidla, kak so se pri starom rami, v sterom že dugo niške nej živo, avtoni stavili. Možakarge so se brž kcuj k deli vzeli. Že so skur polonje stare streje doj vtrgnili, ka je Renata v šoulo mogla titi.

Na poštiji sreča maloga Piština, Lacina pa Marto. Vküper v šoulo dejo, glaven guč pa od staroga rama dé.

»Nekak je stari ram doj küpo. Že ga vred gemlejo,« si Renata brodi, ka od toga samo una kaj vej.

»Ja, vej pa že včera so nika mejrili pa si gor pisali,« mali Pišti zato od toga nika več vej.

»Ja, ja, nikšni tihinci do se es k nam znosili,« svoje kcuj deje Laci pa v kamen brsne.

»Leko, ka ji sploy nemo razmeli. Ja, uni pa nas nedo razmeli,« se že skur tak malo Marta čemeri.

Tak s tejmi brigami v šoulo pridejo. Renata je na svojo veliko srečo nika nej pitana bila. Zatoga volo je brezi nevol domou šla. Depa z nouvo nevoulo, ka se kaulak tihinskoga rama godi. Vküper s Pištinom, Lacinom pa Marto so skur bejšali doj po poštiji. So skur bejšali, samo aj vidijo, kak se ram vóдела. Depa od staroga rama so samo eške stene brezi oken stale. Mlajši na vüje vlečejo, v kakšnoj rejči se delavci zgučavajo.

»Vej pa vcejlak po naše gučijo,« se prva Renata zglasi.

»Kak bi pa ovak bilou, če je pa vcejlak razmej,« svoje kcuj deje Pišti.

»Vej pa ja, ovak ranč ne more biti,« bi Laci najraj v kakši kamen brsno, depa enoga ne vidi.

»Ja, uni gučijo po naše, depa tiste, ka do nut v rami živeli, nemo mogli razmeti. Kak aj je razmejmo, če pa so tihinci,« Marta zgotouvi té guč.

Od staroga rama je iz dneva v den nouvi ram gor rasto. Dokejš, dokejš so se nej nut lidgé naselili. Edna nej velka pa nej mala držina je v mali varaš prišla živet. Majo pa enoga maloga pojbiča, steri eške v šoulo ojdi. Tak den pride, gda vučitelca povej. »Na, gnes pa je pri nas oprvin vaš nouvi pajdaš, aj sam povej, sto je gé pa eške kaj drugo.«

Pojbič gor stane, kaulak sebe pogledne pa povej:

»Dober den vsem vküper! Moje menje je Peter. Drugo zagnouk nemam kaj kcuj povedati.«

Renata brž Marti na vüjo šuktivati začne:

»Té tihinec pa vcejlak po naše guči.«

»Eške je nej eden den pri nas pa že po naše guči. Čeden je té mali tihinec,« Laci na Pištino vüjo šuktiva.

Že deset minutov po konci šoule so vküper domou šli. Že za deset minutov je niške več nej tihinec biu.

Miki Roš

Tradicionalni kulturni večer v Sakalovcih

Slovenska narodnostna samouprava vsako leto organizira kulturni večer v sakalovskem kulturnem domu. Kljub temu da je bila prireditev organizirana že v postnem času, so se vaščani zbrali v lepem številu.

Program se je začel z uvodnim govorom predsednice samouprave, ki je v imenu slovenske narodnostne samouprave pozdravila občinstvo. Ker je bil 21. februar mednarodni dan maternega jezika,

Malčki iz domačega vrtca so zapeli in zaplesali skupaj z vzgojiteljicami

Folklorna skupina iz Šalovec je zaplesala goričke plese

vzgojiteljic peli slovenske in madžarske pesmi.

Tretja nastopajoča skupina je bila folklorna skupina KUD Šalovci. Prvič so imeli nastop v Sakalovcih, občinstvo jih je sprejelo z velikim veseljem. Ves čas so jim ploskali, ko so na odru plesali goričke plese. Večer se je zaključil s pogostitvijo udeležencev in publike. Samouprava upa, da bo lahko organizirala take prireditve tudi v prihodnosti in da bo občinstvo zmeraj tako aktivno.

je predsednica poudarila pomembnost maternega jezika oziroma porabsčine. Prav zaradi tega se je program začel z nastopom gledališke skupine ZSM Veseli pajdaši iz Števanovec, saj so vse njihove igre v narečju. Ob tem, da bi s svojimi predstavami razveselili gledalce, je bil razlog ustanovitve skupine prav ohranjanje materinščine. Naslov igre, s katero so nastopili, je bil Dja mam papir, napisal jo je vodja skupine Laci Kovač.

Prireditev se je nadaljevala z nastopom malčkov iz do-

Dvorana kulturnega doma se je lepo napolnila

mačega otroškega vrtca. Zal, nekateri otroci so zboleli, ostali malčki pa so s pomočjo

Lilla Fasching
Foto: Balint Nemeš

»Dragi vórni poslušalci Radiona Monošter!

Porabski Slovenski radio se že pá čüje na gorenje-sinčarski frekvenci 97,7 MHz-a tó. Baug plati za vašo potprpljenje.

Francek Mukič
direktor in glavni urednik«

